

Szabó Csilla Judit

Várakozás

Beszorul szempilláid közé
a fájdalom... És odaragad.
Szemed összeszűkül. Görcsben az
ujjad. A mély, veszejtő csendben
idegeid és a telefon
spirálhuzala összeolvad.
A szorongás megakad a két
fogsorod közt. A soha el-nem
-hangzott neszeket is hallod...
Vársz. Gubódzol ősi pózba.
Sóhaj-patchwork takarókba.
Csak egy hívás. Vagy. Vágysz. Zsibbadsz.

Régóta nem jár feléd a szél. –
A tél is lassan..., lassan múlik...
A gondolat is...Nincs senkid.